

Sygn. akt IIK 401/13u dpo

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2013 roku

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Strzelcach Opolskichw składzie:

Przewodniczący **SSR Piotr Srebnicki**

Protokolant p.o.sekr.sąd.Karolina Szlucha

W obecności Prokuratora Prok. Rej.– W. K.

Po rozpoznaniu w dniu 17 września 2013 roku

sprawy **H. K./(...)/**

syna J. i K. z domu B.

urodz. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 27 listopada 2012r. w K. w celu uzyskania wtórnika prawa jazdy o numerze (...) po uprzedzeniu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań złożył pisemnie nieprawdziwie oświadczenie, iż prawo jazdy o numerze (...) seria (...) nie zostało mu zatrzymane podczas gdy faktycznie do tego doszło na terenie Niemiec w dniu 02.09.2012r. w związku z orzeczonym zakazem prowadzenia pojazdów na terenie Niemiec

tj. przestępstwo z art. 233 § 1 i 6 kk

I. uznaje **H. K.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 233 § 1 i 6 kk i za to na podstawie art. 233 § 1 kk wymierza mu karę **4 (czterech) miesięcy** pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 kk warunkowo zawiesza na okres próby **2 (dwóch) lat**,

II. na podstawie art. 71§1 kk orzeka wobec oskarżonego grzywnę w wysokości **60 (sześćdziesięciu) stawek** dziennych określając wysokość stawki na kwotę **10 (dziesięciu) złotych**,

III. na podstawie art. 627 kpk, 2 i 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę **182 (sto osiemdziesiąt dwa) złote** tytułem kosztów postępowania oraz kwotę **180 (sto osiemdziesiąt) złotych** tytułem należnej opłaty sądowej.

Sygn. akt IIK 401/13

UZASADNIENIE

W oparciu o wyniki postępowania dowodowego Sąd ustalił co następuje:

W dniu 27 listopada 2012r. H. K.w Starostwie Powiatowym w K.złożył wniosek o wydanie wtórnika prawa jazdy w związku z utratą w dniu 22.09.2012r. prawa jazdy nr (...)seria (...)jednocześnie oświadczając, że dane zawarte we wniosku są zgodne ze stanem faktycznym. Został mu wydany wtórnik prawa jazdy (...), który odebrał w dniu 05.12.2012r.

W dniu 28 stycznia 2013r. do Starostwa Powiatowego w K. wpłynęło pismo K.-B. F. z informacją, iż H. K. prawo jazdy nr (...) seria (...) zostało zatrzymane w dniu 02.09.2012r. w Niemczech oraz że orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów na terenie Niemiec na okres od dnia 16.11.2012r. do dnia 15.07.2013r.

W związku z otrzymanym zawiadomieniem Starostwo Powiatowe w K. w dniu 11.02.2013r. skierowało zawiadomienie do KPP w K. o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez złożeniu fałszywego oświadczenia przez H. K..

Dowody:

- zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa k. 1;
- kserokopia złożonego dokumentu k. 3;
- kserokopia pism K.-B. k. 4, 5, 6-7;
- tłumaczenia k. 23, 24-26.

H. K. w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do zarzucanego czynu, podał, że nie pamięta czy zostało mu w Niemczech zatrzymane prawo jazdy. Był faktycznie zatrzymany w Niemczech za prowadzenie samochodu pod wpływem narkotyków. Z tego też powodu nie pamięta tego zatrzymania, tym bardziej, że był nietrzeźwy. Również zupełnie nie skojarzył, iż brak prawa jazdy wynika z okoliczności zatrzymania go przez policję.

Przed sądem odczytano wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym, albowiem oskarżony mimo prawidłowego wezwania i osobistego pokwitowania odbioru przesyłki, nie stawiał się na wyznaczony przez sąd termin rozprawy.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego H. K. k. 55, 16.

H. K. był uprzednio karany, ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest blacharzem instalacji przemysłowej, jest kawalerem, bezdzietnym, nie ma nikogo na utrzymaniu. Pracuje za granicą za wynagrodzeniem 1800 euro netto. Majątku nie posiada.

Dowody:

- oświadczenie k. 15;
- dane o osobie k. 20;
- dane o karalności k. 19.

Sąd zważył co następuje:

W przedstawionym wyżej stanie faktycznym wina i okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu nie budzą wątpliwości.

Sąd dokonując ustaleń oparł się przede wszystkim na dowodach z dokumentów.

Z kserokopii wniosku złożonego w Starostwie Powiatowym w K. przez H. K. (k.3) z dnia 27.11.2012r. jednoznacznie wynika, że w pkt E 1 a) zaznaczył, iż ubiega się o wydanie wtórnika prawa jazdy w związku z utratą dokumentu oraz oświadczył, iż został pouczone o odpowiedzialności za składanie fałszywych zeznań (art. 233§1 kk), a także że nie ma zatrzymanego prawa jazdy (pkt G 4).

Słuchany w trakcie postępowania H. K. podał, że owszem był zatrzymany w Niemczech za prowadzenie pojazdu pod wpływem narkotyków i był także nietrzeźwy, ale nie pamięta tego zatrzymania. Dopiero jak w grudniu otrzymał dokumenty z Niemiec to miał czarno na białym. Wcześniej zupełnie nie skojarzył, że brak prawa jazdy wynika z okoliczności zatrzymania przez policję. Z aresztu w Niemczech został zwolniony jak był już trzeźwy, ale trzeźwiął cały dzień. Kolega, który po niego przyszedł na komisariat powiedział mu, że był zatrzymany. Podczas czynności na Policji był obecny tłumacz, który wszystko tłumaczył, co mówił do niego policjant. Wieczorem tego samego dnia był jeszcze odebrać kluczyki od samochodu, gdyż także został mu on zatrzymany. Próbował się także dowiedzieć, co z jego prawem jazdy, ale nie umiał się dogadać. Zupełnie nie skojarzył, że w związku z tym zdarzeniem zostało mu zatrzymane prawo jazdy. Jednak jest mu wiadome, że w Polsce za takie coś zatrzymują prawo jazdy. Oświadczenie w Starostwie przy wyrabianiu wtórnika prawa jazdy składał ze świadomością, że przecież nie ma żadnego zakazu prowadzenia pojazdów. Nie miał świadomości, że prawo jazdy zostało mu zatrzymane, ani w jaki sposób je utracił.

Wyjaśnienia oskarżonego nie mogą być uwzględnione w żadnej części. Próbuje on umniejszyć swe zawinienie zasłaniając się niepamięcią i niewiedzą. Okoliczności podnoszone przez niego zasługują na szczególną dezaprobatę, albowiem po zatrzymaniu został osadzony, aż do wytrzeźwienia, zatem może nie pamiętać okoliczności zatrzymania, ale to, co działo się później nie mogło odbyć się bez jego wiedzy. Sam podaje, że z aresztu został zwolniony jak był już trzeźwy. W jego przesłuchaniu uczestniczył tłumacz, więc gdy przedstawiono mu zarzut, także zostało mu wszystko wyjaśnione bez obaw, że czegoś mógł nie zrozumieć bądź nie wiedzieć, gdyż tłumacz przełożył to na język, którym włada. Na pewno został także podczas przesłuchania poinformowany o okolicznościach zatrzymania i stawianych mu zarzutach, a tym samym grożących mu konsekwencjach. Owszem możliwym jest, iż pismo z Niemiec dostał dopiero w grudniu, ale dotyczyło to już zapewne postępowania wykonawczego, a nie zarzutu, jaki mu stawiono, gdyż znał go już wcześniej i dlatego nie ma takiej możliwości, że nie wiedział, że zostało mu zatrzymane prawo jazdy w związku z tym zdarzeniem. Skoro posiada wiedzę, że został zatrzymany za prowadzenie pojazdu pod wpływem środków odurzających, a jest osobą w pełni sprawną i rozwiniętą umysłowo, nadto wiedząc, iż za taki czyn w jego kraju zatrzymuje się prawo jazdy to mógł poczynić czynności w kierunku ustalenia okoliczności braku prawa jazdy. Zatem biorąc to wszystko pod uwagę bez żadnych wątpliwości uznać należy, że oskarżony składając oświadczenie w Starostwie w K. był świadom nieprawdziwości podawanych przez niego danych o utracie prawa jazdy, a uczynił to licząc, iż w urzędzie nie będą posiadać takowej informacji. Na marginesie podnieść należy, że oskarżony składając wyjaśnienia przeczył sam sobie podając początkowo, że nie pokojarzył, że zatrzymano mu prawo jazdy, a potem podaje, że był na policji dowiedzieć się, co z prawem jazdy, ale nie umiał się dogadać. Nawet gdyby nie mógł się porozumieć, to w jego interesie było zasięgnąć właściwych informacji, a nie opierać się na przypuszczeniach. Wyjaśnienia składane przez oskarżonego należy uznać za niewiarygodne i stanowiące całkowicie chybioną, wręcz naiwną linię obrony.

H. K. jak wykazano powyżej złożył nieprawdziwe oświadczenie, że prawo jazdy nie zostało mu zatrzymane, podczas gdy faktycznie taka okoliczności miała miejsce. Takim swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu z art. 233§1 i 6 kk.

Jednolity materiał dowodowy pozwala na zbudowanie pełnej wersji zdarzenia jak w wyroku.

Wina oskarżonego została mu dowiedziona. Żadnych wątpliwości nie budzi przyjęta kwalifikacja prawna.

Przy wymiarze kary Sąd nie doszukał się istotniejszych okoliczności łagodzących jak i obciążających. Stopień społecznej szkodliwości czynu w tym konkretnym wypadku ocenić należy jako umiarkowany. Oskarżony z jednej strony okazał lekceważenie zasad porządku prawnego, z drugiej strony to jego działanie spotkało się z natychmiastową reakcją ze strony wymiaru sprawiedliwości. H. K. jest osobą młodą mając sporadyczne konflikty w prawem, dlatego przyjęto co do niego ostrożną prognozę kryminologiczną uzasadniającą wymierzenie kary pozbawienia wolności w zawieszeniu i przerwaniu także jej dolegliwości na sferę ekonomiczną.

W ocenie Sądu orzeczona kara w swoim całokształcie jest współmierna do stopnia zawinienia, stopnia bezprawności; będzie oddziaływać na oskarżonego wychowawczo i zapobiegawczo; nie jest pozbawiona waloru prewencji generalnej. Wysokość grzywny uwzględnia sytuację majątkową i rodzinną oskarżonego.

Oskarżony o terminie rozprawy został prawidłowo zawiadomiony i mimo osobistego pokwitowania jego odbioru na termin rozprawy się nie stawił, nie usprawiedliwszy nieobecności, ani nie wniósł o odroczenie. Tym samym dobrowolnie pozbawił się możliwości osobistego uczestniczenia w rozprawie. Sąd nie stwierdził żadnych przeszkód, ani podstaw do tego, aby w oparciu o art. 377§3 kpk prowadzić rozprawę pomimo nieobecności oskarżonego. W sprawie nie zachodziły żadne powody do wyznaczenia nowego terminu rozprawy i niezakończenia jej na pierwszym terminie. Doprowadziłoby to jedynie do nieuzasadnionej przewlekłości postępowania. Zgodnie z art. 377§6 kpk wyrok w takim wypadku jak w rozpatrywanej sprawie nie jest wyrokiem zaocznym.

Rozstrzygnięcie o kosztach uzasadniają powołane w wyroku przepisy.